

NKBV

Bergwandelen
Alpinisme
Sportklimmen

Even naar de bakker in Hamoir

Vertretpunt: de HerBerg, Rue de Luin 4, Sy

Aankomstpunt: de HerBerg, Rue de Luin 4, Sy

Afstand: 8 km | 8,5 km | 12,5 km | 13 km

1. Algemene informatie

Naam van de Route: Even naar de Bakker in Hamoir

Opsteller: Dirk v.d. Oetelaar en Hans van Doremalen

Vertrekpunt: de HerBerg, Rue de Luin 4, Sy

Aankomstpunt: de HerBerg, Rue de Luin 4, Sy

Afstand: 8 km | 8,5 km | 12,5 km | 13 km

Moelijkheidsgradatie: licht | **normaal** | pittig | zwaar

Hoogteverschil: totale stijging/daling: heenweg = 120m, terugweg = 0 of 35m.

Hoogste punt v.d. route: 225m

Laagste punt v.d. route: 120m (de Ourthe en de HerBerg)

Parkeren: tegenover de HerBerg, op gratis parkeerterrein

Horeca: Diverse mogelijkheden in Hamoir

Bijzonderheden: deze route is absoluut ongeschikt voor kinderwagens en rolstoelen

Datum opstellen: versie 2.6: 25 augustus 2016 // versie 1.0: 21 februari 2004

2. Inleiding

Net als zovelen kan ook jij er niet onderuit. Iedereen schijnt vanuit de HerBerg minimaal één keer “*Even naar de bakker in Hamoir*” te moeten. Welnu, deze wandeling bied je de mogelijkheid om deze traditie in stand te houden. Maar dan wel net even anders. Het blijkt namelijk zo te zijn dat het gebouw er nog wel staat maar dat de bakker: “boulangerie, Pâgisserie et Salon de Degustasion H’Laurent” er sinds 2014/2015 niet meer huist. In het betreffende pand blijkt nu (mei 2015) een ijssalon een onderkomen gevonden te hebben.

Omdat het nog steeds een begrip is om “Een naar de bakker in Hamoir” te gaan, stel ik voor om dat maar zo te houden. En laten we eerlijk wezen: Als we flink stuk Ardenner landschap in de benen hebben, is het best zijn om onszelf ook eens te verwennen met een lekkere “Coup de Glace”.

Deze wandeling voert bovenlangs de prachtige Ourthe-vallei met her en der bijzonder mooie doorkijkjes. Vervolgens doorkruis je een “stierenwei”, een drooggevalle beekdal, kom je langs het zeer mysterieuze “Croix de Curé”, ga je de bossen door, langs weilanden en akkers, om tenslotte via een zeer steile afdaling en de brug over de Ourthe bij “de bakker in Hamoir” uit te komen.

Vanaf hier kan je evt. eerst nog de rest van dit Ardenner stadje met zijn tijdloze en pittoreske winkelstraat bekijken. Je kan, alvorens de terugweg te aanvaarden (je hebt hierbij de keuze uit liefst vier mogelijkheden), de wandeling ook nog eens uitbreiden met een bezoek aan het sprookjesachtige dal van de “Neblon”. Kortom: “even naar de bakker in Hamoir” is een wandeling met een hoog “voor elk wat wils-gehalte”.

Trouwens, wil je niet verder dan Hamoir gaan, dan kan je ook met de trein terug naar Sy.

3. Aard van de wegen

Deze route gaat afwisselend over een enkel teerweggetje maar meestal over half verharde wegen en bospaadjes. Soms is de ondergrond hard, dan weer zacht, soms nat en dan weer droog. Je zal een paar pittige klimmetjes tegenkomen. Soms komen de paadjes gevaarlijk dicht in de buurt van diepe afgronden, die door de soms dichte begroeiing niet altijd goed te zien zijn. Let daar dus op en houd vooral je kinderen goed in de gaten.

4. Aanbevolen uitrusting

- Goede en stevige (berg)schoenen van 'BC' kwaliteit // Eenvoudig rugzakje met regenpak.
- Kaart van de omgeving, evt kompas // Drinken en eten // Wat geld.
- Zaklamp // Opgeladen Gsm-telefoon // EHBO-setje.

5. Route-aanduiding

Deze route is niet expliciet gemarkeerd. Je zal diverse tekens en markeringen tegenkomen maar die hebbe niets met deze wandeling te maken. Op sommige stukken kan je je echter wel oriënteren op de veelvuldig aanwezige GR-tekens.

6. Kaarten

- NGI-kaart, nummer: 49/5-6, schaal 1:20.000 (1 cm = 200m)
- Deze kaart is ook te koop in de HerBerg. Vraag erom bij de dienstdoend huttenwaard.

7. Routebeschrijving

- Als je het "Rondje Lembrée" gelopen hebt, zal het eerste deel van deze wandeling je niet onbekend voorkomen. En dat klopt, want om het dal van de Ourthe uit te komen gebruik je dezelfde klim. Vanaf (X) gaat deze wandeling dan zijn eigen weg verder.
- Je verlaat de Herberg en gaat meteen linksaf. Je passeert het hotel-restaurant "La Ferme". Loop onder het spoorviaduct door en ga met een linkse bocht om "Hotel de la Gare".
- Na het passeren van dit hotel, zie je rechts in de berghelling bij twee grote oude lindebomen een blauwe richtings-bordje voor wandelaars.

- Dit bordje geeft aan dat dit pad je naar Pâlogne, Longe en Vieuxville zal voeren. Dit pad blijkt ook een onderdeel van de GR-57 te zijn. Dit herken je aan de rood-witte tekens. De route die je nu gaat lopen heet “Sentier des Crêtes”.
- Neem dit “sentier” en bestijg de steile helling.
- Je blijft gewoon de GR-tekens volgen totdat je bovenaan bent gekomen. Er zijn vast wel een paar doorkijkjes te vinden met een prachtig uitzicht op de Ourthe-vallei. Wellicht dat je daarbij op een bankje bent gaat zitten om even van de fikse stijging uit te blazen.
  - Ter informatie: Het ‘Sentier des Crêtes’ dankt zijn naam aan het feit dat dit pad over de langgerekte kam (Crêtes) van een rots massief gaat. De rotsen zijn overigens van een harde kalksoort.
  - Dit deel van de Ardennen is eigenlijk één groot kalkmassief. Rivieren, zoals de Ourthe, hebben zich in een tijdsbestek van miljoenen jaren door deze kalk gevreten. De kalk kent dezelfde samenstelling als het materiaal waar de Italiaanse Dolomieten van zijn gemaakt. Vandaar dat de harde kalk in deze omgeving ook wel ‘Dolomietkalk’ genoemd.
- Even verder kom je bij een asfalt-weggetje uit. Ook hier heb je weer een fantastische view over de Ourthe. Terwijl je van dit uitzicht geniet, volgen hierna wat meer wetenswaardigheden over de rivier, diep onder je.
  - De naam ‘Ourthe’ vindt zijn oorsprong in het Scandinavische woord ‘urd’. Dat stenige rivier betekent. Maar niet alleen machtige rotspartijen bepalen het aanzien van deze rivier, ook lieflijke bos- en weidelandschappen vindt met langs de oevers. De Ourthe ontstaat door de vereniging van twee beken met vrij smalle, diepe dalen, die van de geciviliseerde wereld – kleine dorpen op de heuvels – zijn geïsoleerd door dichte loof- en naaldwouden. De ‘Ourthe-Orientale’, de oostelijke tak, ontspringt niet ver van het dorpje Ourthe bij de Duits-Luxemburgse grens. Bij Ourtheville/Perle aan de grote weg naar Bastogne vormen een groot aantal weidebeekjes uit de heuvels een riviertje, de Wester-Ourthe ofwel de ‘Ourthe Occidentale’. In het stuwmeer van Nisramont, halverwege Houffalize en La Roche, komen ze samen. De 21 meter hoge dam stuwt de bron riviertjes op tot een hoogte van 261 meter boven zeeniveau. Dit vormt zo een enorm waterreservoir voor drinkwater en de aandrijving van een waterkrachtcentrale. Vanaf de stuw heeft de rivier dan nog 130 km nodig om in Luik uit te wateren in de rivier de Maas.
- (X) Vervolg je wandeling over dit teerweggetje naar rechts (dus in stijgende richting). Na 350 meter vind je rechts van de weg een aardig optrekje met heg.
- Circa 50 meter verderop zie je aan de linkerkant van de weg een draaihekje met daarbij een blauw wandelaarsbordje. Ga door dat draaihekje en steek de wei al dalend recht over.
- Het pad is niet altijd duidelijk, maar blijf gewoon dalen. Het pad wordt een spoor tussen overwoekerende struiken en hagen (doorns!). Je komt uit in een beekdalletje dat meestal droog staat.

- Steek het beekdalletje recht over en "ja hoor", dit steile pad is speciaal voor jou bedacht om weer uit dat dalletje te komen. Je komt weer uit op een asfaltweggetje. Aan de overkant van dit weggetje staan 3 loofbomen met een kruisbeeld ertussen en een bank ernaast.
- Steek dit weggetje over en ga rechtsaf. Ongeveer 15 meter na het kruisbeeld ga je linksaf door een draaihekje het weiland in.
  - o Direct na betreden van het weiland kan je op een bord links van het pad het verhaal van de vermoorde priester (zie verderop) lezen.
- Steek dit weiland nu recht over tot aan de bosrand. Als je goed kijkt zie je in de bosrand een ingang via weer zo'n draaihekje. Daar moet je naar toe.
- Ongeveer 40 meter na het draaihekje zie je links van het pad een merkwaardig graf.
  - o Het is dan ook niet echt een graf. Dit symbolische graf heet "Croix de Curé" Het markeert de plaats waar ooit een priester de dood vond. Als je de tekst op het kruis kunt vertalen, zou je de doodsoorzaak kunnen achterhalen. Voor al diegenen die deze kunst van het vertalen niet machtig zijn, volgt hieronder de tekst in het Nederlands (maar natuurlijk eerst zelf proberen): " O, als je hier voorbijkomt, bidt voor de zielenrust van de eerwaarde heer Everard Deleau, pastoor in Xhignesse, die hier verraderlijk is opgewacht, overvallen en doodgeslagen op 16 november 1778. Hij ruste in vrede".
- Al dan niet verlost van alle overpeinzingen, vervolgen we onze route door rechts langs het graf het pad verder omhoog te lopen.
- Daar waar het loofbos overgaat in een sparrenbos, ga je op een T-splitsing linksaf (rechts is er een stalen draaihek) om vervolgens 10 meter verder op een `schuine` T-splitsing rechts aan te houden. Het pad is nu min of meer vlak. Maar niet lang. Verderop gaat het dus weer stijgen, je passeert een stalen draaihek en als het weer vlak wordt, verlaat je het bos.
  - o Je hebt nu met een hoogte van 225 meter boven N.A.P. het hoogste punt van deze wandeling bereikt.
- Je verlaat het bos middels een soort grindpad. Even verderop blijken dit de restanten te zijn van wat ooit een asfaltweggetje moet zijn geweest
- Je volgt dit inmiddels dalende asfaltweggetje. Je geniet toch ook even van het uitzicht?
- Net na een golfplaten schuur aan de rechterkant en ook net voordat de weg een bocht naar links maakt, ga je aan de rechterkant van de weg af om vervolgens een spoor te nemen op de scheiding van een stuk akkerland en een bosperceel.
- Je blijft dit spoor volgen totdat je weer op een asfaltweggetje uitkomt. Kijk op dit punt eens naar rechts en zie wat voor een prachtige (kastanjabomen) laan dit is.
- Steek het asfaltweggetje recht over (bank). Door een (rood) draaihekje heen betreed je een weiland. Volg het hek aan de linkerkant van dit weiland.
- Na zo'n 200 meter is er links een kleine doorgang gemaakt in het hekwerk. Ga hier doorheen (pas op voor het prikkeldraad) en vervolg je weg door een stukje bos.
- Aan de andere kant van dit bosperceeltje kom je weer in een weiland uit. Steek dit weiland nu in dezelfde richting over als het stukje dat je net door het bosperceeltje bent gegaan. Schuin

naar links dus. Aan de overkant van dit weiland kom je weer bij een (rood) draaihekje uit. Via dit draaihekje verlaat je het weiland en betreed je wederom een bos.

- Een paar meter verder, steekt je een breed bospad over. Het pad gaat nu al dalend verder om zo'n 50 meter verderop bij een 'ietwat' vervallen "belvédère" uit te komen.
  - o Toen de bomen nog niet zo hoog waren, had je vanaf hier een prachtig uitzicht op het 60 meter lagergelegen Hamoir.
- Genoten van dit belemmerde uitzicht? Ga dan ± 20 meter terug in de richting vanwaar je net gekomen bent. Je kunt nu naar links via een zeer steil pad afdalen naar Hamoir.
- Let hier goed op, want deze route kan bij vochtig weer behoorlijk glad zijn.
- Onder aangekomen steek je schuin naar rechts een asfaltweggetje over, om via een ander teer-weggetje verder af te dalen.
- Dit weggetje komt weer op een ander weggetje uit. Volg dit naar rechts om wat verder op een kruising uit te komen. Ga hier linksaf richting "Centre".
- Via de brug over de Ourthe loop je nu het plaatsje Hamoir binnen.
  - o Net over de brug, aan de overkant van de straat, zie je waar het allemaal om begonnen is: Voorheen: "Boulangerie, Pâtisserie et Salon de degustation H' Laurent" en nu (mei 2015) een ijssalon. Geniet van al het lekkers en lees ook een en ander over Hamoir: Een van de eerste keren dat dit stadje werd genoemd was in 895. Deze plaats werd toen (niet altijd vreedzaam) bewoond door Germaanse en Romaanse volksstammen. In die tijd heette het hier 'Hamor'. Dit verwijst naar het 'hameren' van het hier gemaakte ijzer. Het produceren en smeden van het ijzer dus. En dat kan aardig kloppen want zoals je in andere wandelingen (oa. rondje Lembrée) hebt kunnen lezen werd hier in de omgeving ijzererts gewonnen. Plaatsnamen in de directe omgeving verwijzen daar nog steeds naar. Denk maar aan Ferrières, Comblain-Fairon en Izier. Het ijzererts werd dan over de Ourthe en de Neblon naar hier getransporteerd om vervolgens, samen met houtskool, in primitieve hoogovens te worden omgezet in ijzer. Dit ijzer werd dan in de diverse smederijen alhier weer verder verwerkt tot ijzeren gebruiksvoorwerpen. Er zijn veel opgravingen in Hamoir gedaan waaruit dit allemaal is gebleken. De mooie resultaten van deze archeologische activiteiten zijn overigens te zien in het Musée de la Famenne. Het adres van dit museum is: Rue du Commerce, 17, 6900 Marche-en Famenne (tel. 084 - 32.70.60).
- Er zijn nu verschillende mogelijkheden om je tocht te vervolgen. Steeds is het zo beschreven, alsof je net de "Salon de degustation" verlaat. Je hebt nu de volgende mogelijkheden:

Terug

1. Ik wil met de trein terug naar Sy.	Lees dan verder bij optie A1
2. Ik wil via dezelfde route terug naar Sy	Lees dan verder bij optie A2
3. Ik wil langs de rivier terug naar Sy	Lees dan verder bij optie A3
4. Ik wil via Lassus terug naar Sy	Lees dan verder bij optie A4

Verder

5. Ik wil de route uitbreiden met een wandeling door het prachtige dal van de Neblon en me daarna pas druk maken over de terugweg naar Sy, Lees dan nu verder bij optie A5.

Optie A1: Met de trein terug naar Sy:

- Ga rechtsaf de winkelstraat in en loop die helemaal uit.
- Net voor de spoorwegovergang ga je rechtsaf.
- Zo'n 200 meter verder, zie je links van je het station.

Optie A2: Via dezelfde route terug naar Sy (nog 4 km)

- Deze route mag je zelf bedenken. Laat je daarbij vooral inspireren door de heenweg!!

Optie A3: Langs de rivier terug naar Sy (nog 4,5 km)

- Deze route is vooral geschikt als je een wandeling met bijna geen 'hoogtemeters' wilt maken.
- Steek de straat over en ga linksaf.
- Let op: Je steekt de Ourthe niet over, maar je slaat voor de brug rechtsaf, een sterk dalend asfaltweggetje in. Onder aangekomen, loop je rechtdoor totdat je bij een bruggetje over een klein riviertje (de 'Neblon') bent aangekomen.
- Steek met dit bruggetje het riviertje over en ga meteen linksaf. Je loopt nu weer in richting van de Ourthe. Net voor de oevers van deze rivier buigt het pad naar rechts.
- Nu wordt het erg eenvoudig: Dit pad moet je nu gedurende 3 km gewoon blijven volgen. Het zal verschillende ondergronden kennen. Maar laat je niet van de wijs brengen en blijf gewoon de rivier volgen.
- Goed, je bent nu zo'n 3 km verder en je bent inmiddels tegen een klein beekje "aangelopen" dat luistert naar de tongbrekende naam: `Nansenioule`. Vervolgens vraag je je wellicht af hoe je hier overheen komt? Welnu er zijn 2 mogelijkheden:
  - o 1^e: Je loopt er gewoon doorheen (natte voeten dus !!!) en vervolgens rechtdoor.

- 2^e: Je volgt het pad dat net voor het beekje een scherpe bocht naar rechts maakt. Even verder (net voor het spoortalud) maak je weer een scherpe bocht naar links. En dan blijkt er van afgedankte spoorbielzen een toch wel stevig bruggetje over dit beekje te zijn. Na het bruggetje ga je linksaf en een stukje verder weer naar rechts en je bewandelt weer het pad langs de Ourthe.
- Volg dit pad verder stroomopwaarts totdat je bij een grote spoorbrug over de Ourthe uitkomt.
- Klim tegen het spoortalud omhoog en steek met de voetgangersbrug, naast de spoorbrug, de rivier over. Aan de andere kant klim je het talud weer af. Je komt nu op een breed pad uit.
- Ga hier linksaf (dus stroomopwaarts !!!). Volg dit halfverharde pad. Het pad maakt een bocht naar links en wordt vervolgens een asfaltweggetje.
- Blijf dit weggetje volgen en na zo'n 200 meter links ben je weer terug bij de HerBerg.

Einde

Optie 4A: Via Lassus terug naar Sy (nog 4 km)

- Steek de straat over en ga linksaf. Steek met de brug weer de Ourthe over en loop rechtdoor. Je komt bij een kruising met naar links o.a. 'Xhignesse' (je weet wel? Van die Curé!). Ga hier gewoon rechtdoor.
- Zo'n 25 meter verder kom je rechts een monument voor de gevallenen tegen. Ga hier rechtsaf een asfaltweggetje in. Het blijkt even verderop de GR-route richting Sy en Logne te zijn.
  - Net voorbij het monument rijst aan de linkerkant een rotswand op. De eerste paar meters van deze wand zijn interessant als je geïnteresseerd bent in fossielen. Dit stuk is de overgang van een periode met uitsluitend kalkafzetting (rechts) en een periode met bijna uitsluitend klei-afzettingen. De dode diertjes die hierin gevangen werden, zijn niet door de enorme druk van uitsluitend kalk verpulverd en omgezet in een homo- gene rots. Door het keileem ingesloten zijn de afzonderlijke vormen van de diertjes nog te herkennen. Peuter met een hard voorwerp (een mes of zo) maar eens wat van de bovenlaag weg. Wellicht kom je zo mosselen tegen of wat ander "fruit de mer" van vele tientallen miljoenen jaren oud.
- Je verlaat deze paleontologische vindplaats door de weg verder te volgen. Je passeert op een gegeven moment links het pad waar je net vanaf bent gekomen bij de afdaling vanaf de 'belvédère'.
- Je vervolgt je wandeling op deze rustige B-weg die eigenlijk alleen gebruikt wordt voor lokaal bestemmingsverkeer van en naar het plaatsje "Lassus".
- Een paar honderd meter verder zie je aan de linkerkant van de weg een deels overwoekerd pad links omhooglopen. Vervolg je route via de asfaltweg, of .....
  - Voor de liefhebbers onder ons: als je dit stijgende pad volgt, dat na circa 100 meter een bocht naar links maakt, kom je "opeens" in een oude steengroeve uit.

- Bekijk de gelaagdheid van de rotsen eens en de hellingshoek. Daardoor is het hier en daar ook geschikt als klimrots. Zoek de klimhaken maar eens op. Uiteraard is de weelderige begroeiing van deze beschutte en vochtige plek je niet ontgaan toch?).
  - Als je alles tot je genomen hebt, loop je weer terug naar het punt waar je zojuist de asfaltweg verlaten hebt. Ga hier linksaf en vervolg je route,
- Je vervolgt het asfaltweggetje nog een paar honderd meter rechtdoor. Links van de weg passeer je op een gegeven moment een uit grijze stenen opgetrokken huisje met een grote deur aan de voorkant.
- Een eind verderop maakt het weggetje een bocht naar rechts. De weg gaat aan een soort meertje voorbij.
- Meteen na een huis aan de linkerkant van de weg, kom je uit op een T-splitsing. Ga hier linksaf.
- Even verder, na een grote boerderij aan de linkerkant maakt de weg wederom een bocht naar links.
- In de bocht ga je rechts van de weg af en via een hekje een weiland in. Steek dit weiland, eerst stijgend en daarna weer ietwat dalend, helemaal over.
- Via weer zo'n roestig hekje ga je het bos in.
- Daal nu verder af via het drooggevalen beekvalleitje.
- Onder aangekomen pik je een pad naar links langs de Ourthe op. Je volgt de rivier nu dus stroomopwaarts. Dit pad is een soort oude Romeinse snelweg, een 'Via Romana'. Even verder passeer je aan de linkerkant een imposante steile rotswand die hier de 'Vignoble' wordt genoemd.
  - Deze rotswand ligt nog op het grondgebied van Hamoir en dat betekent dat er geen vergunningen nodig zijn om deze rots te mogen beklimmen. Wat overigens nog niet wil zeggen dat je dat dan ook meteen maar 'even' zou moeten doen.
- Vervolg je weg door het pad langs de Ourthe te blijven volgen. Het gaat over een beekje heen en tussen een weiland en de rivier door om vervolgens weer bij een andere rots uit te komen. Deze rots heet de 'Vierge' (maagd).
  - Wellicht vanwege het gestileerde beeldje van 'Maria met Kind' dat ergens, wat hoger, in de rotswand is aangebracht. Onder dit beeldje kan je getuige zijn van iets romantisch: Er bevindt zich namelijk een gedenkplaatje in de rotswand met de tekst: "Jacky & Michel, Sy, 2 mei 1998".
- Je vervolgt het pad stroomopwaarts langs de rivier. Het pad gaat, na een grote bocht naar rechts, onder een spoorbrug door. Een eind verderop maakt dit, inmiddels bredere, pad een bocht naar links en gaat over in een asfaltweggetje.
  - Het kan zijn dat je dat al eens bij 'n andere wandeling gedaan heeft? Maar als dat niet zo is dan moet je net na de rotonde rechts maar eens naar een vrijstaande betonnen paal (met bovenop een lampje) zoeken. Daarop kan je lezen hoe hoog de rivier op dit punt gestaan heeft bij de diverse overstromingen die dit gebied de laatste jaren geteisterd hebben.
- Je loopt verder en ziet links een camping liggen en rechts een groot grasveld.

- Na zo'n 200 meter links, ben je weer terug bij de HerBerg.

Einde

Optie A5: Het dal van de Neblon (4,5 km)

- Let op: Deze verlenging is een luswandeling. Je komt dus weer bij de bakker terug.
- Steek de straat over en ga linksaf.
- Nog voordat je weer met de brug de rivier oversteekt, ga je rechtsaf een sterk dalend asfaltweggetje in. Onder aangekomen, loop je rechtdoor totdat je weer bij een bruggetje over een klein riviertje (de 'Neblon') bent aangekomen.
- Ga voor dit bruggetje rechtsaf (GR-route). Volg de beek stroomopwaarts, door de 'rue du vieux moulin' (oude molenstraat).
- Waar de weg naar rechts wegdraait, ga je naar links een trapje af om zo weer via de GR-route langs de Neblon verder te gaan.
- Het pad gaat samen met de beek onder een weg door. Kijk hier eens omhoog om het begin van druipsteenvorming te aanschouwen.
  - o Deze druipstenen worden in deze fase vaak spaghetti genoemd omdat ze nog zo mooi rond zijn en overal even dik. Als je goed kijkt zijn deze druipstenen in wording, nog hol vanbinnen. Hoe ontstaan deze 'druipstenen in wording' nu eigenlijk? Wil je dat weten, lees dan vooral verder. De brug is opgebouwd uit stenen die op elkaar zijn gemetseld. Metselspecie bevat veel kalk (= calciumcarbonaat). Het regenwater dat op de brug valt is van nature een beetje zuur doordat het koolstofdioxide uit de lucht oppikt en omzet in koolzuur. Het zure regenwater sijpelt door kieren in het wegdek en door het poreuze cement. In dit zure regenwater lost voortdurend een heel klein beetje van de kalk uit het cement op. (Voor de liefhebbers: er ontstaat een oplosbare variant van het onoplosbare calciumcarbonaat, het zogenaamde calciumwaterstofcarbonaat). Onderaan de brug zullen druppels blijven hangen en door verdamping kan er minder kalk opgelost blijven. Via een chemische reactie wordt dat dan weer omgezet in de onoplosbare, gewone kalk en het zet zich aan de buitenkant van de druppels af. Zo ontstaan de holle vormen. Kalk is van nature een witte stof. Toch zijn er ook druipsteentjes te vinden met een gele, bruine of zelfs groene kleur. Dat komt omdat er in de kalk soms ook nog metaal- zouten zijn opgenomen. Zo kunnen ijzer-zouten de gele en (rood)bruine kleuren geven. Als het niet gewoon mos is dan zijn koperzouten meestal verantwoordelijk voor de groene kleur.
- Het pad komt uit op een teerweggetje, ga hier linksaf en volg de GR-tekens. Je volgt dus de weg naar rechts en komt uit op een doorgaande weg.
- Ga hier links af (GR-tekens) en met een brug de Neblon over.
  - o Rechts, aan de andere kant van de weg, zie je het prachtige kasteelachtige gebouw waar de gemeentelijke organisatie en de brandweer van Hamoir zijn gevestigd.

- Je volgt deze doorgaande weg rechtdoor (= geen GR-route meer).
- Je neemt de eerste weg rechts (rue de la crête). Deze zeer steil omhooglopende weg gaat al gauw over in een al even steil pad. Dit pad loopt over een soort bergrug verder omhoog maar wordt gaandeweg wel wat minder steil.
- Een stuk verderop komt er van rechts een GR-pad bij. Je gaat hier gewoon rechtdoor.
- Je blijft alsmaar rechtdoor lopen totdat het pad gaat splitsen. Rechtdoor gaat het GR-pad verder.
- Ga hier rechtsaf het pad in dat geen GR-pad meer blijkt te zijn. Als het goed is loop je nu tussen een iets hoger gelegen weiland (links) en boven aan een steile helling (rechts). Het pad loopt soms wel erg dicht langs deze afgrond en dus moet je weer gewaarschuwd worden voor jezelf en de kinderen!!!
- Een eind verder maakt het pad een bocht naar rechts en begint te dalen. In het begin nog erg steil, maar al gauw wat minder. Je bent nu in het dal van de Neblon aangekomen.
- Je hoeft nu niks anders te doen dan dit pad te blijven volgen.
  - o Rechts zie je nog verschillende sporen van marmerving uit een ver verleden. Nu heeft een uitbundige flora bezitgenomen van deze omgeving. Weer wat verder kan je naar rechts een echte kleine groeve in. Bijna paradijselijk deze plek.
- Op een bepaald moment loopt langs de beek een kunstmatig kanaaltje. Weer wat verder blijkt waarom dat is. Het kanaaltje komt uit bij de restanten van wat eens een watermolen is geweest.
- Je gaat langs de achterkant van de gemeentewerf en gaat met een bruggetje over het riviertje om zo weer bij het chateau-achtige gemeentehuis uit te komen. Je loopt gewoon door de parkachtige tuin en komt weer bij de doorgaande weg uit.
- Je gaat hier linksaf en volgt deze weg. Je komt andere wegen tegen maar blijft in de richting van Hamoir lopen. Op een bepaald moment zie je rechts een spoorwegovergang. Steek deze spoorwegovergang over.
- Je staat nu aan het begin (of einde) van de winkelstraat. Aan het einde van deze straat, vind je de bakker vanwaar je deze wandeling langs de Neblon bent begonnen.
- Je kan vanaf hier kiezen uit de opties A1 t/m A4 om weer terug bij de HerBerg te komen.

Einde